

Leto IX. (Vol. IX.)

7. JULIJA 1917.

Štev. (No. 13)

"Ave Maria" izhaja vsako prvo in tretjo soboto v mesecu s prilogo "Slovenska Žena".

EUKRATIDA.

K. o. f. m.

(Dalje.)

"Lupercij je pri Maksimijanu v Milanu kot njegov zaupni svetovalec. Težko bo-de delo. Pazi na Oteomera!"

To je bilo sporočilo, katero je poslal Kastov prijatelj iz Rima, kamor je šel, da bi preprečil Lupercijev vpljiv na dvoru in da bi ga — "spravil s poti", — ter tako Kastu zagotovil name tniški stolček še da-lje.

Kast ni bil nič kaj vesel tega sporočila.

"Nekaj moramo storiti", svetovali so mu prijatelji. "Nezadovoljnost v mestu in po deželi raste."

"Zlasti zadnje povišanje davkov je vzbudilo veliko nevoljo med ljudstvom", pripoveduje drugi. "Ljudstvo že javno iz-raža svojo nevoljo."

"Senator Oteomero je zunaj in želi govoriti s teboj, gubernator!" naznani stražnik.

"Kaj pa ta stavec tu hoče?"

"Ne vem! Na vsaki način se ga moram iznebiti. Še je tako predrzen, da si upa priti v mojo palačo."

"Odpravi ga kratko in izženi ga ven", mu svetuje prijatelj.

"Da! To bom storil."

"Gubernator, v važni zadevi sem pri-šel k tebi", nagovori Oteomero Kasta.

"Govori!" odgovori kratko Kast in se-de na krasen žametast naslonjač v spre-jemnici. Da bi pokazal svoje preziranje do Oteomera, ne veli mu sestiti, temveč ga pu-sti stati. Toda Oteomero, kakor bi tega ne bil opazil, sede na stol nasproti Kastu.

"Poslali so me meščani mesta Braga Austa, da se v njih imenu pritožim proti krivicam, katere jim povzročáš."

"Kdo si, da si upaš, kaj takega poveda-ti meni v obraz", zakriči Kast in vstane razburjeno.

"Jaz, Oteomero! In to je tudi moja dolžnost. Kast, pomiri se in mirno sedi in poslušaj prijateljski glas!"

"Ne potrebujem tvojega prijateljske-ga glasu!"

"Kast, spomni se, da sem te jaz naredil v to, kar si, da sem toraj jaz soodgovoren

meščanom za to, kar delaš?"

Barve so spreletovale Kasta. Bil je bled kot zid, po zopet rdeč kot kuhan rak. Parkrat je že zgrabil za ročaj svojega meča, toda bal se je meščanov. Vsi vedo, da je pri meni, si je mislil. Še danes imam upor v mestu, ako mu kaj žalega storim. Premagal se je.

"Kaj mi to očitaš? Saj te nisem prosil. — Pa če bi te tudi, kaj za to? Ne pozabi, da sem jaz poglavar Luzitanije in cesarjev namestnik! Jaz sem oblast in ti — ?"

"Nič nisem", seže mu v besedo Oteomero, ki je mirno sedel, kakor bi ničesar ne bilo. "Toda meščan sem in kot tak imam svoje pravice. Pred Bogom se čutim soodgovornega za tvoja početja in krivice, katere trpi cela dežela. Zato me je meščanstvo izbralo, da pridem tu sem k tebi in te svarim."

"Ti se mi drzneš groziti?"

"Ne, ne grozim ti. Temveč samo svarim te! Vedi, da te bode Bog kaznjeval za vse krivice, katere storiš!"

"Bog? kaznjeval? Oteomero ti, misliš bogovi? — Hahaha! Kako si otročji! Sicer pa ti svetujem, da mirno odideš iz palače, dokler me ne mine potrpežljivost. Vedi, in to ti povem enkrat za vselej: Moja palača je tebi zaprta za vedno. Ne prestopi mi več tega praga, ako hočeš sam sebi dobro. Razumeš? Salve!" in hotel je oditi.

"Kast, samo še eno besedo!" vstavi ga Oteomero pri dverih. "Nočem ti slabo. Govorim ti kot prijatelj! Krivice, katere si mi storil, nebo ve, da sem ti jih odpustil . . ." solze so porosile starčeka.

"Hahaha! Pomislite usmiljenega norega starca! Meni, meni cesarjevemu namestniku pa on milostno odpušča. Hahaha! Ta je pa imenitna!"

"Da, Kast odpuščam ti, kakor upam, da je Bog odpustil meni. Danes te svarim, poslušaj moj svarilni prijateljski glas. Luzitanija je na robu upora. Najmanjša reč še, pa imaš ustajo tu v deželi. Vedi Maksimijan je sedaj naš poglavar. Nočem ti škodovati. Nikar tako ne postopaj z ljudstvom. . . ."

"Ven, pes!" zakriči razjarjen Kast, da se je razlegalo po celi palači.

Vojaka, ki sta stala pred dvermi na straži skočita v sobo.

"Odvedita ga!" ukaže Kast.

"Kast, prosim te, poslušaj! Poslušaj svarilni glas."

"Ven! . . . Hahahá! Svarilni glas! Ven! Odvedite ga ven!"

"Kast, grem! Bog ti bodi pa usmiljen!"

Glasi krohot se je oglasil iz sobane, kjer so sedeli Kastovi prijatelji pri pijači, ko jim je pripovedal, po kaj je Oteomero prišel.

"Da, res je! Ljudstvo je nezadovoljno! — Toda mu bom že upognil njih uporna hrbtišča".

"Toda, Oteomero je le nevaren človek!"

"Da, morda!"

"Javno ga bodem dal vjeti in zapreti v najtemnejšo ječo, da bode starec pomnil. S tem bodem ostrašil še druge."

"Ne, Kast tega ne smeš! Potem si tudi ti izgubljen. Ne pozabi, da imaš sedaj na dvoru Maksimijana nevarnega sovražnika Lupercija."

"Da, da, Kast javno nikakor ne smeš storiti najmanjše stvari proti Oteomeru. Spomni se dneva, ko si ga udaril na forumu? Ljudstvo ga ima rado!"

"Vendar odstraniti ga moram. Naš prijatelj, ki je šel za Lupercijem, bo storil svojo dolžnost v Milanu, o tem sem prepričan. Tako bode nevarnost tam odstranjena. Tukaj pa Oteomera proč!"

"Da, toda, kako, da ne povzročimo kake nepotrebne vstaje?"

"Edino skrivaj!"

"Da, skrivaj! Izginiti mora."

"Toda tvoja sestra je pri njem!"

"Da, previdno moramo ravnati!"

"Zastonj! Prepričan sem, da je morala Marcela slišati naš pogovor, ko smo sklepali o umoru Oteomera in Lupercija. Tako bode Marcela vedno nevarna priča proti meni."

"Pa še Marcelo spoti!"

"Tvoja sestra je!"

"Kaj meni mari to! Sestra ali ne sestra! Življenje, zabave, to je meni več kot kaka vekavska sestra!"

"Dobro, pa naj še ona izgine. Doklet

je ona na prostem, je tako in tako cela stvar nevarna igra."

In tako so še dolgo skleпали in pili, dokler se niso vpijanili, kakor navadno.

Otomero in Marcela sta pa žalostna hodila po vrtu med gredicami in se pogovarjala o tem, kar je Oteomero doživel v Kastovi palači.

"Vse zastoj! Njegovo srce je zakrknjeno. Rešil bi ga rad! Odprl bi mu rad oči, ker sem jaz kriv, da je tak! — Oh, moj Bog, kako veliko gorjé je prinesel moj greh — sovraštva do Kristusa Boga. — Miserere mei! Usmili se me, usmiljeni Bog" — in Oteomero je odkril svojo sivo glavo, se vstavil za trenutek, se globoko sklonil in dve debeli solzi, kot dva zlata bisera, sta zdrčali pa velem licu na drobni pesek.

Marcelo je zbolelo srce. Šmilil se ji ubogi starček.

"Da vidiš, Marcela, kako velika nesreča za človeka je zaslepljenost, ako se človek da voditi strastem? Vidiš kako strašno se greh sam maščuje na človeku samem? Vidiš, koliko nesrečo povzroča tudi za druge? Vidiš, kako potrebna je krščanska vera, ki svari človeka pred vsem tem predno zabrede predaleč. Kakor bi se človeku nov svet odprl, tako je, ko spozna resnico, ko dobi to lepo vero!"

"Toraj te ni hotel poslušati?"

"Ne! Spodil me je. Sedaj naj nosi nasledke sam. Ne bom ga tožil v Rimu. Ne bom storil najmanjše stvari proti njemu. Prosil bodem pa goreče zanj pri Bogu, da bi mu dal milost spoznanja!"

(Dalje).

V GOZDU.

M. Elizabeta.

Čula sem v gozdu molitev skrivnostno
prav kakor moli otrok
kadar izbriše iz očkov radostno
mamica sen mu globok;
bori molili molitev so eno
ljubko so klicali Mater češčeno:
Ave Maria!

Radost sem srečala z žarnim utripom,
videla sem jo nekje,
menda v kapeli pred majniškim kipom,
ko je molilo srce.
Z isto svetostjo so smreke molile,
eno, Brezmadežno vse so slavile:
Ave Marija!

Orgle so pele po gozdnih prostorih
kot da Madonin je god,
kakor bi angeli pevali v korih
himne sem čula povesod,
himne veselja in zmage in slave,
v vsaki je plaval preblaženi ave:
Ave Marija!

Socijalna revolucija ali socijalna reformacija? Kaj?

K.

ŽIVIMO v čudnih, žalostnih časih. Pred nekoliko leti še se je moderni, novodobni človek prevzetno trkal na svoja prsa in se bahal s svojo prosveto dvajsetega stoletja, in s človekoljubjem. Prezrljivo se je nasmehnil, ako je čul besedico "ljubezen do bližnjega", kajti verskih predsodkov — o, kdaj se je že teh otresel. Boga nad nami, o to je bil samo "bavbav" za otroška leta človeškega rodu. Novodobni človek ne potrebuje več kakega Boga. Bog je šel na počitnice, med staro šaro.

Ta napuh so pa povzročile velikanske iznajdbe in izumi, katere je odkril človeški razum tekom zadnjega stoletja.

Nihče ne more tajiti, da je res občudovanja vredno, kaj je človeški razum vse iznašel zadnjih sto let. Občudovanja je vredno, kako globoko je znanost in veda prodrla v skrivnosti stvarstva. Para, zlasti pa elektrika, od kar jo imamo, vodi človeški razum, kakor v pripovedkah princa po zakletem gradu in mu odkriva nezmerne skrivnosti, nezmerno bogastvo, ki je do sedaj ležalo skrito v tem zakletem gradu — v naravi.

Te iznajdbe so pa zaslepile človeka. Kakor reven človek, ki hitro obogati, zgubi raznotežje nad seboj, da, pogosto celo znori, tako so tudi modernega človeka te znanjbe zaslepile, da se je prevzel in zaklical proti nebu: "Ha, ha! Hevrek! Ži-

vio! Zmagal sem! Nič več mi ni treba Boga. Ni Boga, kajti pogledaj, kaj sem vse iznašel! Pogledaj kako sem učen! Pogledaj, poznam lastnosti pare, poznam lastnosti elektrike! Glej ozračje, morje, vse, vse sem si povrgel in osvojil!"

Pri tem pa revež pozablja, da če je človeški um vse to samo "iznašel", toraj je to moralo biti že preje tukaj, samo da človek ni tega poznal. Iznašel je na pr. elektriko, spoznal njene lastnosti in jih porabil v svojo korist. Toda ali je Edison elektriko "naredil"? Ne! Samo "iznašel" jo je. — Da, do danes še nihče ne ve, kaj je elektrika, dasi imajo njene lastnosti že tako globoko proučene. Ali je s tem Bog Stvarnik odpravljen? Ne! Še vedno je mesto zanj, še vedno ostane Alfa in Omega, začetek in konec vsega — Stvarnik. Od kod je toraj elektrika — ne od Edisona, ne od človeške vede — temveč od Onega, ki jo je vstvaril — od Boga!

Ne tisti razum je večji, ki jo je po skoraj 6 tisoč letih iznašel, spoznal nekatere njene lastnosti in jih porabil za svojo korist, temveč oni, ki je to **elektriko** vstvaril in ji dal te čudne lastnosti.

Te novodobne iznajdbe so pa prevrgle cel družabni red. Para in elektrika sta omogočila velikanske tovarne, ki se odpirajo dan za dnem. S tem sta pa nastala zlasti dva nova stanova — stan delodajalcev — lastnikov teh tovaren, kapitalistov in delavstva.

Te moderne iznajdbe imajo namen splošno blagostanje celega človeškega rodu

zvišati in pomnožiti. Življenje so naredile udobnejše, lepše, zanimivejše Bogastvo so zdatno povišale. Da, bil bi človek lahko srečnejši; splošno gmotno stanje bi se bilo lahko povečalo, ko bi človeški rod pri tem velikem in hitrem napredku ne zašel s prave poti, ki edina pelje v srečno življenje — pot božjih zapovedi — pot vere. Toda napuh se ga je lotil. "Non serviam", je zaklical proti Bogu, svojemu Stvarniku, začetniku in koncu vse zemske in nad zemske sreče. In Luciferjeva zgodba se je zopet ponovila. Tisočletne žalostne skušnje niso še izučile človeka.

Zato pa, ali je danes človeški rod srečnejši, kakor je bil pa pred tisoč leti, kakor je bil v "temnem" srednjem veku? — Ne! Nasprotno. Nikdar v zgodovini ni bilo še toliko nezadovoljnosti v človeškem srcu, kakor jo je danes. Bogataš, kapitalist ni zadovoljen, ker nima nikdar dosti, delavec ni zadovoljen, ker ga bogataš izrablja.

Ko bi bil pa človek pri vseh teh najdubah ostal na potu vere, božjih zapovedi, ko bi se mu v vsi višini svojega napredka ne zvrtilo v glavi, kako lepo bi bilo na svetu! Ko bi delodajalec smatral delavca svojega kot brata po Bogu, kot človeka, ko bi veroval, da je nad njim nekdo, ki je močnejši, kot svetna postava, ki je modrejši kot svetni sodniki, katerega se ne da z nobenimi "triki", z nobenim podkupljenjem preslepiti, da je nad njih eden, ki je med gromom in bliskom narekaval človeku tudi peto svojo zapoved: "Ne ubijaj!" — tudi sedmo zapoved "ne kradi!", tudi deseto zapoved: "ne želi svojega bližnjega blaga", ki pravi, da "delavcem in najemnikom zaslužek utrgovati ali zadrževati", je greh, ki kliče k nebu za maščevanje, — da, ko bi kapitalist veroval v Boga, vedel bi o vsem tem, bal bi se tega Boga,

ki ga bode enkrat na strogo odgovor tiral, in bil bi — pravičen nasproti delavstvu, nasproti oni žuljevi roki, ki mu kuje milijone, ki mu bogati njegove "safe" in delil bi svoj kruhek z lačnim in revnejšim in oba bi imela dosti. Tako pa, kaj je milijonarju kapitalistu Bog? — Denar — to mu je vse! "Allmighty Dollar" — to mu je novi "Alfa in Omega" — začetek in konec vsega delovanja in vsega mišljenja. Povsodi vidi samo \$. Kjer ni \$, ni nič zanj. Vse samo za \$! — Kaj čuda, da mu je delavec samo toliko vreden, kolikor mu zasluži. Da, vrgel je proč to le znamenje † — a postavil je mesto njega \$. — Ali je čudno potem, da je tako? Križ je simbol ljubezni do bližnjega, na njem je umrl Oni, ki je lahko rekel o sebi, da nima večje ljubezni nego oni, ki da svoje življenje za svoje brate. \$ je simbol krutosti, sebičnosti, grabežljivosti, brezsrčnosti.

In delavstvo!?

Ko gleda to brezčutnost svojih "bosov", ko gleda, kako je zkoriščevano, ko gleda kako mu kapitalizem izžema življenske moči, kako ga ti gospodarji smatrajo samo za del svojih strojev, morda še manj, kot "šravbek" v svojem stroju, ker "šravbek" ga stane, delaveca dobi drugega zastonj, ali je čudno, da se ga je polastila nezadovoljnost, da se ga je polastila mržnja do teh izsesalcev svojih življenskih moči?

Da, vsak ki le nekoliko proučava razmere sedanje žalostne dobe, mora priti do zaključka, da tako ne more iti dolgo in tako tudi ne sme iti več dolgo. Kralje odstavlja. Toda kaj pomaga, ko pa se vzdigajo sredi med nami drugi "troni", brez srca, brez čuta, brez ljubezni, polni okrutne sebičnosti — kapitalizem?! —

Toda kakor za vsako rano na človeškem telesu, ali nimamo zdravila tudi za to?

Zaupanje v Boga.

V. P. o. f. m.

AKRAT, ko sta si France in Ana pred oltarjem obljubila zvestobo do smrti, se jih je prištevalo med pobožne in dobre ljudi. Z molitvijo sta začela dan in z molitvijo sta ga končala.

Božje službe ob nedeljah nista nikdar zamudila. Bila sta srečna v medsebojni ljubezni, katero je krepila ljubezen do Boga. Tako je bilo nekaj časa, dokler ni prišel v naselbino nek socialista, Gačnik po imenu. V začetku je samo opazoval mirno življenje v tihi naselbini in skušal priti v stik z nič hudega slutečimi mirnimi naseljenci. Namazan jezik mu je kmalu pridobil prijatelje in nekateri so si celo v čast šteli, da so smeli z njim občevati, ki je tako učen in toliko ve. Med temi je bil tudi France. Gačnik je kmalu ustanovil klub, ki ga je imenoval "izobraževalnega" in France je bil navdušen član tega kluba. Večkrat na teden so se zbirali v klubovih prostorih in to je trajalo navadno čez polnoč. Govorili so, igrali — in pili. France ni opravljal več večerne molitve, in ker je prihajal pozno domov, ga tudi ni bilo zjutraj spraviti iz postelje do zadnjega trenutka, ko je moral iti na delo, je izostala tudi jutranja molitev.

Tudi ob nedeljah ni več zahajal v cerkev — bili so vedno izgovori, da mora iti s klubom na izlet tam in tam, prišlo je celo tako daleč, da se je France norčeval iz ljudi, ki so hodili v cerkev. Vse to se je naučil od Gačnika.

France je padal od leta do leta globje. Pijača, igra in izleti so požrli ves denar, kar ga je zaslužil.

Britko je občutila Ana to izpremembo in potočila je marsikatero solzo. Prosila je moža, naj se vrne na pravo pot. Toda bilo je zaman. Kreg in udarci so se čuli marsikako pozno noč iz hiše, kjer sta stanovala.

V tej svoji srčni boli je iskala tolažbe pri duhovniku domače cerkve in mu potožila svojo nesrečo. Duhovni gospod jo tolaži, kolikor more, naj ne obupa in vstrajno moli in prosi Boga za moževo spreobrnjenje.

Dal ji je tudi svet, naj bo z njim vedno prijazna in naj se ne krega z njim, kaže mu naj veseli obraz, če tudi bi še tako težko bilo.

Ubogala je revica ta nasvet, dasi ji je bilo težko. S tem je dosegla, da ni bilo več pretepev in toliko preklinjevanja v hiši.

Marsikateri večer, ko je spravila otročiče v posteljo, je klečala Ana pred razpelom, molila in jokala — tožila je Križanemu svoje gorje in čutila se je olajšano.

Šest let je tako delala, šest dolgih let je trpela in prosila Boga pomoči, šest let, od kar se je zgubil France v brezverski družbi, od kar je prišel v naselbino Gačnik, ki je tej družini nakopal toliko gorja.

Bilo je nekga večera, ko je samevala Ana doma. Zelo težko ji je bilo pri srcu, ker popoldan se je oglasil krčmar, pri katerem je bil France veliko dolžan, Ana ni vedela, da mož dela dolgove in pije na upanje. Nov udarec za njeno stiskano dušo. Ni trpela toliko zaradi sebe in svoje nesrečne usode. Bilo ji je največ le za štiri nedolžne otročiče, kako jih bo preživela.

O polnoči je bilo, ko je zopet pokleknila pred križ in začela moliti: "O usmilje-

ni Bog in Oče, poznaš moje bolečine, rekel si: kličite me v stiskah in jaz Vam bom pomagal. Pomagaj mi sedaj in usmili se mojega moža. Ti veš, Gospod, da

pot. Pripelji ga nazaj še danes, prosim te pri presveti krvi tvojega božjega Sina, usmili se me!"

Tako je molila in ni slišala, da so se

Sv. Frančišek Asiški.

ga ljubim v kljub vsemu hudemu, kar je storil meni in otrokom. Tudi ti ga ljubiš in ne boš dopustil, da se pogubi. Ne zavrzy ga, temveč pripelji, ga nazaj na pravo

med tem odprla vrata in da je stal nekdo pri napol odprtih vratih in poslušal glasno molitev.

Bil je njen mož France. Pri pivu in kar-

tah sta se sprla z Gačnikom. Beseda je prinesla besedo in Gačnik je Franceta počastil z lepimi naslovi: "lump, berač, tepec" i. t. d.

France je vstal in mirno rekel Gačniku: "Prav imaš! Res sem berač in tepec, ker sem tebi verjel. Naprej bode drugače!" in odšel je domov. Tako je prišel ravno prav, da je čul, kako pristrčno je njegova zvesta žena molila zanj.

Zazeblo ga je v srce in čelo mu je postalo rosno. Padel je poleg žene na kole-

na, objel je preko ramen in zajokal kakor otrok.

"Žena, draga žena, ali mi moreš odpustiti? Ali me res še ljubiš? Odslej bom drugačen, zadnjikrat je bilo danes — —"

Ona ga je objela, obrisala mu solze in se smehljala —

France je ostal mož beseda. Novo življenje je prineslo blagoslov božji na Francetovo hišo, in sedaj je najpremožnejši mož v naselbini. Zopet hodita z Ano skupaj v cerkev in sprmeljajo ju živahni in nadebudni otročiči.

100 dosmrtnih naročnikov

smo se namenili dobiti do 31. julija. Ali jih bomo dobili? — Ali je med našimi štiri tisoči naročnikov 100 naročnikov, ki so toliko navdušeni za dobro stvar, za katero se naš list tako odločno in junaško bori, da bi hoteli nam priskočiti na pomoč in postati dosmrtni naročniki?

Naš odločen nastop v obrambo pravice in resnice, v obrambo slovenskega ubogega delavstva po Ameriki je vzbudil med sovražniki veliko jezo. Naš napredek, naši vspehi zadnjih mesecev so jih razjarili. Na boj kličejo proti našemu listu. Na delo proti listu so se združili. Dragi nam naročniki, kaj bo vaš odgovor na to?

100 dosmrtnih naročnikov!

Pravijo, da so naši naročniki sami nezavedni ljudje! Pravijo, da je slovenska duhovščina proti nam! Ali res? Kaj bo najkrepkejši odgovor na to?

100 dosmrtnih naročnikov.

Dragi čitatelj; dosmrtni naročnik je naš dobrotnik. Deležen je vseh sv. maš, ki se za naše dobrotnike bero.

Takoj, ko se bode dovolj dosmrtnih naročnikov priglasilo, poslali bomo vsakemu krasno diplomo, Sprejemnico za okvir, ki bo okrasek vsakega "parlorja".

Ali bi ne hotel, dragi rojak, tudi ti pomagati?

Kdor nam pridobi vsaj tri dosmrtni naročnike, postane tudi sam dosmrtni naročnik in bode enako dobil diplomo.

Kaj bodeš toraj naredil, dragi čitatelj? Kajne postal boš še danes naš

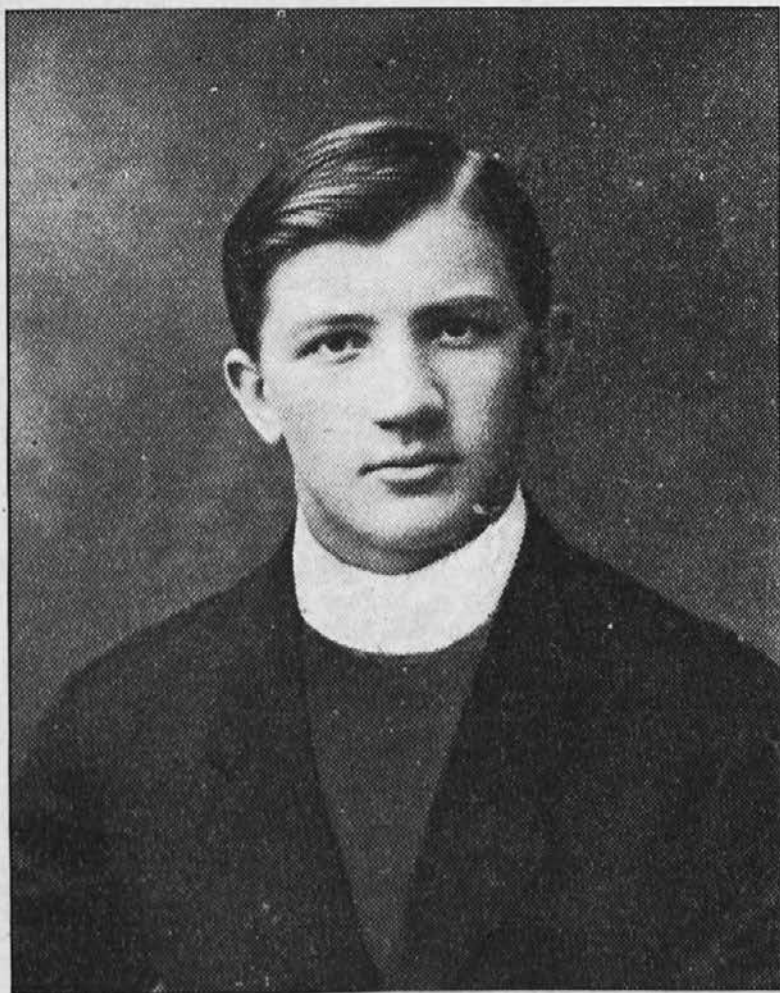
dosmrtni naročnik.

Novi mašnik bod' pozdravljen!

Zapela je veselo slovenska naselbina Sv. Vida v Clevelandu, O., ko je stopil prvič pred oltar živega Boga naš mladi rojak Rev. Frančišek Mihelčič in prinesel prvokrat nekrvavo daritel svete maše Večnemu v dar.

po Ložu, kjer ima še očeta in mater, ki nič ne vesta o lepem dnevu, katerega je imel njiju sin tukaj v Ameriki 17. junija. O, kako bi se bilo radovalo njiju srce, ko bi bila tukaj!

Prve svoje študie je g. novomašnik

Rev. Frančišek Mihelčič, novomašnik.

Da, bodi pozdravljen, novomašnik, nov delavec v vinogradu Gospodovem, nov trpin za blagor našega slovenskega naroda v Ameriki!

Rev. Frančišek Mihelčič je doma iz Vasi Nadlesk šte. 19. župnije, Stari trg

skonečal doma v starem kraju v Ljubljani. Po peti šoli se je odločil, da gre s sestro, ki je bila takrat doma na obisku, v Ameriko. V Clevelandu je najprej obiskoval kolegij Sv. Ignacija pri Jezuitih, od tu pa je odšel v St. Paul, Minn. kjer se

je že toliko slov. duhovnikov pripravljalo za duhovski stan. V mašnika je bil posvečen dne 12. junija.

Č. g. novomašniku tudi naš list izreka

prav iskrene častitke in ga pristrčno pozdravlja kot novega vojaka in delavca v vrstah slovenske duhovščine v Ameriki!
Bog Vas živi!

Katere šole so boljši?

Trgovska zbornica mesta New York se je na svoji seji prvi teden junija — kakor poroča **New York Evening Sun**, — britko pritožila, da naše Public šole ne dajo mladini one vzgoje, kakor bi morale in se pričakuje. Učenci, ki prihajajo iz teh šol v razne panoge trgovine in obrtnije, kažejo jako pomanjkljivo vzgojo in izobrazbo.

DO PUBLIC SCHOOLS FAIL?

Too Much Attention to Nonsense, Too Little to Work.

Public school graduates, the report says, are inefficient in reading, writing and arithmetic, are indifferent to mistakes. The teachers too were charged with being indifferent to the individual welfare of the pupils, and too many are said to be incompetent.

Na ta članek "Sun"-a pa odgovarja junija tako-le:

To the Editor of the Evening Sun— Sir: The indictment of the schools by the Chamber of Commerce has interested me, because I am a New York teacher myself, having taught here for fifteen years.

The Chamber of Commerce is right. Those who question the finding are wrong. The schools turn out a very poor product.

Why? Judge for yourself. The course of study is all right. But we do not cover the course of study. We do not give the time allotted. Why? Constant, nerve-racking, heart-wringing interruptions, over which we of the teaching staff have no control.

It is June. We should be drilling hard. We are drilling hard. Are we? Well, yes. But not on penmanship, or spelling, or arithmetic. We are drilling an hour and a half every second day for a parade. The result is my children write worse than when they came to me. I have no penmanship. After a strenuous drill their brains refuse to work, their fingers quiver, so we turn on the victrola. They are entertained, but they are not taught.

Another day one teacher must attend a meeting to consider armlets, banners, etc., of parade. Her class is scattered among the other classes.

Again, half a dozen boys are called from their arithmetic lesson to drill for parade in Manhattan on Decoration day. A dozen girls miss three-quarters of an hour's grammar while the doctor examines their eyes or tonsils.

We receive notice to speak to the children of the life of Mr. Choate. They hear of him and miss the half hour's lesson about the

ALI STORIJO "PUBLIC" ŠOLE SVOJO 'DOLŽNOST'?

Preveč skrbijo za neumnosti, premalo za delo.

Učenci, ki so skončali publicno šolo, pravi poročilo, so nesposobni v branju, pisanju in računstvu, so nagnjeni k nevljudnosti in nespoštljivosti in jim je vsejedno, ako naredo pogreške. Tudi učiteljstvo se dolži, da jim ni mar napredka posameznega učenca, in da jih je veliko sploh nesposobnih za učenje.

neki učitelj ljudskih šol v "Sun"-u dne 13.

Uredniku "The Evening Sun"-a! Gospod:— Obsodba ljudskih šol, katero je izrekla trgovska zbornica, me zanima, ker sem tudi sam učitelj in učim tukaj že 15 let.

Trgovska zbornica ima prav. Oni, ki trdijo, da nima prav, se motijo. Šole donajajo res zelo revne vselice.

Zakaj? Sodite sami. Učni načrt je dober. Časa je določenega dovolj. Toda mi pa ne porabimo tega določenega časa.

Zakaj ne? Nепrestano, razburljivo motenje, nad katerim mi učiteljstvo nimamo besede.

Junij je. Vaditi bi se morali marljivo. Toda, ne v pisanju, ali črkoslovju, ali računstvu. Vadimo se celo uro in pol vsak drugi dan za parado. Posledica je, učenci slabše pišejo sedaj, kakor ko so prišli k meni. Lepopisja nimamo. Po utrudljivi vaji možgani nočejo delati in prsti se tresejo, tako moramo zavrteti (Victrola) gramofon. Tako jih zabavamo, toda ne podučujemo.

Drugi dan zopet se mora učiteljica udeležiti seje, kjer se posvetujejo o znakih, zastavah in drugem prihodnje parade. Njen razred se porazdeli med druge razrede.

Drugokrat je zopet "ducat" dečkov poklicanih od računstva, da se vadijo za parado v Manhattan na Decoration Day. "Ducat" deklic zamudi tričetrturni poduk v slovnici, ker jim zdravnik preizkuje oči ali "mandelne".

Dobimo naročeno, da moramo govoriti otrokom o življenju Mr. Choate-a. Poslušajo vse to in zamude pol ure zgodovine o vojski

War of 1812. Next day they know nothing of either. Tooth brush week comes along. A great, great deal of time is devoted to the tooth brush, yet no brains developed to enable them to earn the food to use the teeth upon.

Field Day arrives and the school goes to an athletic meet for the day. A parent calls and talks to the teacher for twenty minutes. The class waits. A few children who have \$5 in the school bank must absent themselves from the class an hour to deposit the money in a saving bank. The nurse comes and the class is examined. A meeting is called to consider pensions and the school is dismissed at 2:30 P. M.

We teachers are discouraged. Our salary is good. We are fond of children. We consider teaching a splendid vocation. But we cannot teach. We are not permitted to. We must exhibit the children, must have a perfect alignment on parade, but not a perfect paper in spelling.

A. Teacher.

Brooklyn, N. Y., June 6.

iz l. 1812. Prihodnji dan ne vedo nič ne o enem ne o drugem. Pride teden "zobnih krtačic". Velik, velik del časa se posveti "zobni krtačici" — toda možgani se pa ne razvijajo, da bi tako otroke naredili sposobne, si zaslužiti hrane, da bi zobe rabili.

Izletni dan pride in šola gre za ta dan na telovadni izlet. Kaka mati pride in govori z učiteljico 20 minut. Cel razred pa čaka. Nekaj otrok ima v šolski hranilnici \$5.00, mora se jim dovoliti prosto, da gredo uložiti svoje cente. "Nurse" pride in cel razred vizitira. Seja je sklicana, da se bode razpravljalo o učiteljski pokojnini in šola mine ob 2:30 P. M.

Mi učitelji smo znevoljeni. Naše plače so dobre. Otroke imamo radi. Učiteljski stan smatramo za vzvišen poklic. Pa ne moremo podučevati. Ni nam dovoljeno.

Znati moramo javno nastopiti z otroci, naučene moramo imeti, da se pokažejo v redu pri paradah, toda ni pa potreba, da bi imeli izvrtna spričevala v črkoslovlju (spelling.)
Učitelj.

Brooklyn, N. Y., 6. junija 1917.

Iz Slovenskih Naselbin.

Dne 22. julija letos priredila bo Brooklynska škofijska unija (Diocesan Union) društev Najsvetejšega Imena svojo letno veliko demonstracijo in sicer bode letos v Sayville, L. I. — tam kjer je imela Nemčija svoje največje brezžične naprave, katera ima sedaj v rokah naša vlada. Pričakuje se do 20 tisoč mož in mladeničev iz celega Long Islanda.

Naše slovensko društvo mož vabi vse slovenske može in mladeniče seboj na to demonstracijo. — Posebni vlaki bodo šli iz Long Island City in Jamaica okrog pol 1. Kar se bode še natančneje oznanilo. Vožnja stane tja in nazaj \$1.30. — Kdor se želi udeležiti naj se priklasi društvenemu tajniku Mr. Fr. G. Tassotti, na 130 Scholes Street, kjer naj odda voznino \$1.30.

Valley, Wash. — Škof iz Spokane, Wash. jim je dovolil stalnega duhovnika Rev. J. M. Schramma, ki se pripravlja na gradnjo nove cerkve. Naselbini v Valley in Jumpoff bosti imeli vsako nedeljo vsaka po eno sv. mašo. — K ugodni rešitvi tega vprašanja je tudi Ave Maria nekoliko pripomogla.

Joliet, Ill. — Na binkoštno nedeljo je bilo slovesno sv. obhajilo dečkov in deklic slovenske šole sv. Jožefa. Bilo 32 dečkov in 42 deklic. Bil je to lep dan za celo naselbino.

St. Stephen, Minn. — Tu so umrli v enem tednu trije farani: dva Slovenca in en Nemec. Slovenca sta Martin Legat in Simon Oman.

Martin Legat je bil star blizu 80 let. V Ameriki je bival nad 40 let. Bil je vse-skozi mož poštenjak, dober katoličan, vnet Slovenec in dober oče. Žena mu je umrla pred nekaj leti. Zapušča 2 sinova Andreja in Johna in 5 hčera, dve omoženi in tri redovnice reda sv. Benedikta: Sestra Barbara, Sestra Elenora in Sestra Amata. Pokojni je bil izvrsten pevec. Marsikateri izmed ameriških slovenskih duhovnikov, ki so kot študentje prišli v Brockway na obisk, se bodo spominjali Martina Legata kot pristnega Slovenca, veselega in vedrega značaja in dobrega pevca. Vsem tem ga priporočamo v "Memento." — Naj v miru počiva.

Albany, Minn. — Obiskal je naselbino Rev. John Trobec, dne 28. maja, da so

ondotni rojaki mogli opraviti svojo velikonočno dolžnost. Rojaki so č. g. hvaležni za požrtvovalnost in upajo, da jih bode č. g. še obiskal.

V Kansas City, Kans. so imeli 3. junija prvo sv. obhajilo in sicer 13 dečkov in 12 deklic. Bil je to lep dan za naselbino.

Barberton, O. — Živahno se razvija nova slovenska župnija. — Imeli so konec maja predstavo, kjer so nastopile tudi 4 belo oblečene deklice, vzdignile svoje rokice proti občinstvu, svojim starišem in jih v imenu vseh slovenskih Barbertonskih otrok prosile, naj jim čim skoraj postavijo slovensko cerkev in šolo, "kjer se bomo učili lepega slovenskega jezika ter Kristusovega evangelija, kjer bomo za vas molili Boga in ga prosili, da vas bode blagoslovil."

— Slovesno sv. obhajilo otrok je bilo 24. junija, ki je bil zopet lep dan za celo slovensko naselbino Barbertonsko.

"**An Appeal to Truth**", brošurica, katero prav toplo priporočamo vsem našim čitateljem, ki razumejo angleško. V tej brošurici je Belgijski junaški kardinal Mercier priobčil pisma, katera je pisal skupaj z vsemi nadškofi in škofi Belgije, kardinalom nadškofom in škofom Nemčije in Avstrije. Iz teh pisem se jasno spozna strašna krivica, katero so storili Nemci ubogi Belgiji in pa nezmerno gorje, katero trpi ta narod. — Kako mora vsakdo odobravati odločen korak predsednika Wilsona v dosego preprečenja vsake take ali enake strašne vojske za prihodnost.

Društvo Najsvetejšega Imena med vojaki mornarice Združenih držav se je ustanovilo in šteje že več tisoč udov. Namen tega društva je zlasti med vojaki ohraniti pošteno življenje in jih nagibati k pogostejšemu sprejemanju sv. zakramentov.

Diplomatska zveza med Francijo in Vatikanom se bode zopet uredila. Cela Francoska se veseli tega dogodka.

Prvi New Yorški Slovenski fant, vojaški prostovolec strica Sama, je naš tiskar Albin Zakrajšek, brat našega urednika. Dne 18. junija je odšel v službo. Želimo mu obilo sreče in vspeha.

Collinwood, O. 3. junija zvečer se je končal šolski poduk z slovesnim graduiranjem in igro. Graduiral so: Frank Gričar, Josefina Zupančič, Rose Jakoš in Ana Dolemba. — Poslovitveni govor je imel Frank Gričar, ki se je posebno lepo zahvaljeval našemu gorečemu in iskreno ljubljenu g. župniku Rev. Pavlu Hribar, ki se toliko trudijo zlaštiti za našo šolo. Rose Jakoš je povedala malo zgodovine naše slovenske šole v Collinwoodu. Kratkočasna je bila igra "Prazen strah" — Ponosni smo Collinwoodčani na napredek svoje župnije od kar imamo v svoji sredi tako delavnega in gorečnega duhovnega pastirja.

Župljani, oklenimo se ga, ker to je naš pravi vodnik, ki bode pripeljal nas in naše otročiče v srečno življenje. Bog Vas živi, naš ljubljeni g. župnik, Rev. P. Hribar!

Cleveland, O. v cerkvi sv. Vida so imeli 3. julija slovesno prvo sv. obhajilo. Več dni prej so se otročički pripravljali na ta lep dan z molitvijo in raznimi pobožnostmi. Vseh skupaj je bilo 122.

— Marijina družba (mlajša) je imela svoj izlet zadnji teden meseca maja v Brookside Park.

Newburgh, Cleveland, O.: dne 20. maja je bilo slovesno sv. obhajilo otrok, h kateremu je pristopilo 126 učencev in učenk.

— Umril je oče našega župnika Rev. J. Omana. — Naše prav iskreno sožalje. — Blagega pokojnika priporočamo pa v molitev. Naj v miru počiva!

— Slovesno graduiranje naših osmošolcev in osmošolk se je vršilo 3. junija zelo slovesno.

Dr. H. Horn, 67 E. 7. St. stanuje ravno nad pisarno Ave Maria in je sloveč zdravnik v celi okolici. Pripravljen je revne slovenske bolnike zdraviti zastonj. Ker je v mestnem zdravniškem odboru za jetične, more na pljučah bolnim preskrbeti brezplačno zdravljenje zunaj na deželi. — Vsem New Yorškim Slovencem ga toplo priporočamo.

Slovenski duhovniki mirno deljujejo vsak na svoji župniji, samo slovenski frančiškani kaze mir. — Ave Maria piše in urejuje samo en frančiškan, to smo že več-

krat povedali, izdaja jo pa "Ave Maria Publ. Co." Čemu toraj napadati po nedolžnem one, ki niso krivi! — Sicer pa smo že povdarjali, da Ave Mara ni osamljena! Res slovenski duhovščini v Ameriki ne dopušča ne čas, ne razmere, da bi vsak šel na časnikarsko polje. Zato pa tako vspesno in tako požrtvovalno podpirajo naše delovanje! Razun dveh slovenskih župnikov so vsi naši navdušeni podporniki, ki nas z lepimi listi in obilno denarno podporo bodre h krepkemu in navdušenemu delu. Ali mislite, da so se najmodernejši tiskarski stroji, katere smo si nabavili, sami plačali? da se velika tiskarna sama vodi, sama vzdržuje? Vse to kaže, da imamo dobro podporo. Podpirajo nas pa ne kaki rdečkarji, temveč katoliško naše zavedno delavstvo in jako znatno naša slovenska duhovščina. Toraj — — —

Malo naj Ave Maria poroča čez kakega brezverca ali rdečkarja, pove naj, ne, samo namigne naj na kako resnico, joj, kak krik je, da se kazi mir, da smo autokratje, da slovenski frančiškani kaze mir v Ameriki. Da pa vsi rdeči listi že leta in leta nesramno sramote sveto vero, zmerjajo in pljujejo na celo katoliško cerkev, to je: na verne katoličane, duhovnike, sestre, rdevnike, o. to pa ni nič. S tem se pa ne kazi mir. Katoliško društvo Sv. Frančiška v New Yorku, K. S. K. J. je zavrnilo prošnjo New Yorškega župnika Snoja za sprejem z opazko: "farjev ne maramo v naše društvo!" To naj danes samo omenimo, pa boste videli, kako bodo zakričali, da mi kazimo mir! da se vtikamo v to, kar nam nič mari ne gre. V Cannonsburgu ata Ambrozič nimajo krščenega zadnjega svojega otroka, mesto krsta so imeli samo papana Kristana v hiši — vsaj č. g. župnik je tako pravil, — pa kakšen boj, kakšna jeza, kakšen krik v celem rdečem taboru.

Da, da rdeča svobodomiseljnost je največje tiranstvo, najkrutejše suženstvo. "Jaz tako mislim, vsi morajo tako misliti." "Kar jaz storim, noben list ne sme grajati" — Kolika zaslepljenost, da jim še kdo vrjame!! — O, slovensko delavstvo, spreglej vendar!

Eveleth, Minn. — Zadnjič enkrat ste poročali, da smo od novega leta plačali \$1200 cerkvenega dolga. Danes pa lahko poročate, da smo ga že \$1600.00. Imeli smo dva meseca zaporedoma veselice za cerkev. Veselica 13. majnika je prinesla \$238.50 in dne 17. junija \$238.500. Lepe svote za našo župnijo, kajne?

— Nekemu tukajšnjemu nasprotniku cerkve ni prav, da se naš g. župnik toliko trudi za cerkev in da se tako hitro izplačuje cerkveni dolg. Hudiča in vse njegove privržence jezi vsak napredek. No pa, revež, le jezi se, saj si sam, tako sam, ker drugi se veseli tega.

— Najbrže bomo imeli letos sv. birmo. Kdaj še ni odločeno.

— Ako bode mogoče, bode v avgustu 40 urna pobožnost.

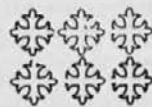
Greaney, Minn. — Blagoslovitev novega zvona v Greaney, Minn. se je izvršila v prav lepem vremenu. Slovesno sv. mašo in blagoslov je izvršil Rev. Gerard Penta, Italijanski župnik iz Eveletha, Minn. Lepa slovesnost je zbrala lepo število vernikov v cerkev. Zvon ima jako prijeten glas in se bode čul gotov 10 mil na okoli.

V Johnstown, Pa. se je 170 slovenskih družin podpisalo za ustanovitev nove slovenske župnije. Kateri slovenski duhovnik bi se hotel žrtvovati in iti med Johnstownske rojake in jim ustanoviti župnijo?

DOPISI.

Johnstown, Pa. — Oprostite, da izrazim svoje mnenje glede lista Ave Maria. Še kot otrok, ko sem obiskoval ljudsko šolo, sem večkrat slišal stari pregovor: "Sloga jači, nesloga tlači". In ravno pri tej priliki, se mi zdi, da bo ta pregovor najprimernejši uvod za naslednje vrstice.

Zakaj ima list "Ave Maria" toliko sovražnikov?

Po mojem mnenju bi odgovoril: "Zato ker se bojuje z njimi!" Pa prav ima, da se bojuje, saj je le v boju zmaga.

List "Ave Maria", bi imel pa še več vspeha in dosegel bi še sijajnejše zmage, ako bi način tega boja malo spremenil. — Mnogokrat sem že slišal grdo govorjenje in zabavljanje čez vero, čez duhovne in čez list "Ave Maria." Ko sem pa segel vmes z besedo, sem moral pa v eni točki molčati, ker sem vedel, da ne bode vspeha. Zato sem se odločil, da Vam povem svoje mnenje, če bi se ne dalo glede tega kaj odpomoči.

1. Opustite zbadljive besede in spise čez rdečkarje. Po mojem mnenju, manj ko jih boste zbadali s takimi stvarmi, bolj se bodo začele mnogih oči odpirati in pokazali jim boste, da nočete škodovati delavstvu in njega napredku, kar se tolikrat očita listu "Ave Maria".

2. Ako bi bilo mogoče list "Ave Maria" vsaj nekoliko povečati in v začetku vsaj malo poskrbeti za gmotno blagostanje slovenskega delavstva v Ameriki. — Mnogokrat sem že slišal: "Kaj mi hoče tak list! Saj mi nič ne koristi! Samo čez rdečkarje vedno pisari in zabavlja." — Naj povem en primer: Bil sem skupaj s človekom, ki je rekel, da je socialista, ter je mnogo govoril o tem. Nazadnje ga vprašam: zakaj pa ne more biti socialista dober katoličan? Odgovoril mi je: "Zato ker socializem se bori za izboljšanje delavskih razmer. F... pa drže s kapitalisti, ker jih kapitalisti denarno podpirajo in sicer za to, da naj nam ubogim delavcem pridigajo s prižnice, kako moramo biti pokorni svojim delodajalcem, da se jim ne smemo upirati (strajkati) ker drugače bode Bog naredil z nami, kakor je naredil z upornimi angeli."

Ker je pa mnogo ljudi, ki niso dovolj podučeni in ne vedo na takale očitana odgovoriti, pa molčijo in potrdijo slabo stvar za dobro. Da se take le razmere izboljšajo med nami, naj se list "Ave Maria" nekoliko zavzame za ubogega slovenskega delavca trpina. Vi G. urednik, vem, da imate vsaj toliko, ali pa še več zmožnosti, skušenj in izobrazbe, kakor pa ti le nasprotniki. In če njim nese, ko vendar pri tem pred vsem ne pozabijo na svoje osebne interese in dobičke, zakaj bi pa Vam ne neslo, ki posvečujete vso pozornost

in ves trud edino le v čast božjo in za blagor naroda, zatoraj g. urednik, pogum! Vem, jaz, in to vidi vsak, ki Vas pozna in sledi Vašemu delovanju, da že imate pogum, vendar, pojdite še en korak dalje! — za delavca, za svojega sotrpina!

V nadi, da ne boste zavrgli tega mojega nasveta, sem prepričan, da boste vse storili, da bode list Ave Maria stopil še bolj v ospredje in svoj blagodejni in blažilni vpliv še bolj razširil v slovensko Ameriško javnost in med naše slovenske delavske vrste.

Vse k časti božji in napredku slovenskega naroda sem s prijateljskimi pozdravi

udani

Frank Mele, naročnik.

Dostavek: G. Mele: Iskreno Vam hvala za to lepo pismice, za katero sem Vam zelo hvaležen!

Za danes to pismo samo priobčimo, da ga preberemo naši prijatelji in naročniki. Mi stojimo na strogo demokratičnih tleh: z ljudstvom za ljudstvo! Kar smo že novega začeli, smo storili vedno v dogovoru z naročniki in zastopniki. Imamo že dalje časa v mislih še en korak dalje, pa smo se pomišljali. Ta nasvet g. Meleta nas je navdušil. — Prosimo vse naše zastopnike, da se izrazijo, kaj oni mislijo in pravijo na to.

Za vsak nasvet, za vsako besedo smo zelo hvaležni vsakemu: prijatelju, kakor nasprotniku.

Urednik.

—o—
Sv. misijon smo imeli v naši župniji sv. Jurija v So. Chicago, Ill. od 27. maja do 3. junija 1917, ki je sijajno vspel. Cerkev je bila pri vsaki pobožnosti natlačeno polna. Sv. mašo smo imeli vsaki dan ob 1/6. in 9. uri. Preč g. misijonar Rev. Vencel Šolar se je zelo trudil, da bi prenovil našo župnijo v pravem krščanskem duhu. Cela župnija mu je hvaležna za ta njegov trud. Hvaležni smo tudi našemu č. g. župniku Rev. J. Krashowitzu, da nam je poskrbel ta lepi teden. — Med svetim misijonom so nam pomagali sledeči č. gg. Rev. Francišek Azbe iz Waukegana, Rev. Ambroz Širca O. F. M. iz Chicaga, Rev. A. Sojar iz Chicage, Rev. John Plevnik iz Jolietta, Rev. John Plaznik iz Jolietta in Rev. Mat. Čanič iz Chicage. Ob sklepu sv. misijona je bil slovesno blagoslovljen misijonski križ, katerega smo prinesli v slovesni procesiji v cerkev. Ponovili smo tudi krstne obljube. Blagoslov z Najsvetejšim in zahvaljna pesem je zaključila lepi teden, ki bode ostal v trajnem spominu vsem, ki so se ga udeležili. — Toda ne pozabimo, da se pravi misijon za nas začne še le s sklepom tega misijona. V resnici bili so to dnevi zveličanja za vsakega, ki se je hotel te lepe prilike poslužiti. Č. g. župnik, iz i-

skrenea srca se vam zahvaljujemo za ta sv. misijon, kakor tudi Vam č. g. misijonar, Rev. Vencel Solar. Bog obema stokrat plačaj. Enako smo hvaležni tudi vsem č. gg. duhovnikom, ki so prihiteli pomagat v spovednico, da je tako mogel vsakdo lepo opraviti svojo pobožnost.

Faran.

Steeltion, Pa. — Danes 24. junija so imeli naši slovenski šolarji slovesen sklep šole z igro, katero so priredile naše šolske sestre Sv. Cirila in Metoda. Vse vloge so naši mali izvrstno rešili. Zanimiv je bil pozdraven govor, katerega je govorila Jozefina Matijašič. Povedala je, koliknega pomena je za našo celo našelbino naša slovenska šola. Vse vaje, katere so izvrševali razni razredi, so dobro vspele. Igra "Mlinar in dimnikar" je izvabila obilo smeha. Igrala sta jo S. Olsavski in A. Dermes. "Spridenega dečka", sta lepo predstavljala M. Deralija in A. Hren. Jako lepo so igrale tudi dekleta: Amalija Škoda, Barbara Kofalt in Dragica Cunjak. — Cela župnija je hvaležna našemu častitemu župniku Rev. L. Gladeku, ki se toliko trudi za napredek naše župnije, zlasti za prepotrebno šolo. — Tukaj pri nas delamo s celo paro. Kdor bi ne imel dela, pa ga delo veseli; naj pride k nam, in takoj ga bode dobil. V naši tovarni je zaposlenih do 15 tisoč delavcev. — Srčen pozdrav vsem Slovincem.

M. Kofalt.

Sartel, Minn. — Dopisnik, ki nam je pisal dopis glede zabave Vašega društva je najbrže poročal v dobri volji in najbrže ni mislil slabega. V celem dopisu tudi ni ničesar žaljivega. Takoj ko smo izvedeli o cel istvari, smo pisali po natančna poročila. Zabava je bila v soboto večer, toda drugi dan v nedeljo ni bilo v Sartelnu sv. maše. Veselica in zabava je bila lepa in društvu častitamo na lepem

vspehu. — V Sartelnu so splošno dobri ljudje in skoraj vsi spolnjujejo svoje verske dolžnosti. — Zahvalimo se tudi Mrs. Bernick za blagotno pojasnilo. —

Splošno smo pa zoper zabave in veselice v soboto večer ker navadno se potem celo noč nori in pijančuje, zjutraj se gre s pijano glavo spat, se prespi celi dan do večera, zvečer se pa zopet "klin s klinom" izbija — to je se zopet pije. Tako je bil celi dan, kateri je odločen Bogu in duši, čitanju in izobrazbi, posvečen — grdemu tiranu-alkoholu. — Toliko za blagohotno pojasnilo. —

— o —

Sheboygan, Wis. — Tukaj naznanim, da je umrl naročnik A. M. Jakob Podlesnik. Star je bil 30 let. Rojen na Sp. Štajerskem v Ljubnem. Umrl je 4. junija. Bolehal je samo dva dni. Jakob Podlesnik je bil jako mirnega značaja in zelo priljubljen v naši naselbini. Bog mu daj večno veselje!

S tem potom naznanjam, da nas je obiskal potovalni zastopnik A. M. Nevem kako se mu je kaj dopadlo, v naši mrzli severni naselbini? Pri nas je še zmeraj mrzla sapa vladarica. To je nekaj čudnega, kaj se vse godi sedaj na svetu! No, saj ni čuda? Ljudje hočejo biti vladarji tega sveta. Sedaj naj pomagajo tisti, ki zmerom kriče, kako so napredni. Socijalisti, sedaj nam pomagajte, ki hočete vladati celi svet in verovali vam bomo. — Zakaj pa se nič ne zgodi na svetu, kar prerokujejo socialni preroki že tako dolgo? Zakaj pa se spolnuje kar je rekel Jezus? Vi pravite, da je sv. pismo samo izmišljenost! Pa vendar se toliko zgodi, kar je pisanega. To je knjiga življenja! In življenje se ravna po tei knjigi! Le premislite če ni to resnica? J. P.

BROOKLYNSKI GLASNIK.

Koledar za mesec julij.

1. Nedelja. Praznik presv. krvi. Sv. maša ob pol 11. za † Marija Stefe. Po sv. maši tajnik Mr. Fr. G. Tassotti pobira mesečne prispevki.
2. Ponedelek. Sv. maša ob 7. uri. Ob 8. uri začetek počitniške šole v slovenščini, v čitanju in pisanju, ki se bode vršila vsaki ponedelek in vsako soboto zjutraj ob 8. uri cele počitnice. — Stariši, naj se vaši otroci nauče tudi nekoliko svojega materinskega jezika. Kdor se materinega jezika sramuje, gotovo tudi svoje matere ne spoštuje. Otroci ne prineso seboj še ničesar.
4. Sreda. Slavni četrti julij, državni praznik.
7. Sobota. Šola za slovenščino ob 8. uri.
8. Nedelja. Sveta maša ob pol 11. za † Marijo Curl in † Nežo Zidar. — Popoldne ob 4. uri mesečna seja društva mož Najsvetejšega Imena, kjer se bomo dogovo-

- rili o vspredu letne parade Unije v Sayville, L. I., 22. julija popoldne. Udje naj se te seje udeleže v obilnem številu. — Sprejem novih kandidatov.
9. Ponedelek. Ob 8. uri šola za slovenščino.
14. Sobota. Ob 8. uri šola za slovenščino.
15. Nedelja. Sveta maša ob 1/2 11. uri. — Popoldne prvi letni piknik cerkvenih odborikov in Društva mož Najsvetejšega Imena. Vse rojake Velikega New Yorka ljudno vabimo! — Piknik bo v Florida Park v Glendale, L. I. Natanjčni vsposed se bode dal po sveti maši vsakemu v roke.
16. Ponedelek. Ob 8. uri šola za slovenščino. Društvo strežnikov ima celi teden počitnice v "kempah" v Centreport, L. I. — To bode priznanje za njih vestno službo pri naših službah božjih.
21. Sobota. Šola za slovenščino ob 8. uri.
22. Nedelja. Sveta maša ob pol 11. uri. — Popoldne letna parada v Sayville, L. I. — Kdaj in kje se bomo zbrali, kdaj gredo posebni vlaki iz Brooklyna, dogovorili se bomo pri društveni seji 8. julija.

23. Ponedeljek. Šola za slovenščino ob 8. uri.
 25. Sreda. Praznik svetega Jakoba apostola.
 26. Četrtek. Praznik svete Ane. Popolni odpustek za članice društva Mater.
 28. Sobota. Šola za slovenščino ob 8. uri.
 29. Sveta maša ob pol 11. uri.
 2. Četrtek. Porcijunkolski odpustek v vseh frančiškanskih cerkvah. V slovenski cerkvi v New Yorku zvečer na predvečer pridiga in pobožnost. Zjutraj ob pol 7. uri slovesna sv. maša. Zvečer večerna pobožnost.
 4. avgusta, sobota. Šola za slovenščino ob 8. uri.
 5. avgusta, nedelja. Sveta maša ob pol 11. uri.

POPIS BROOKLYNSKIH SLOVENCEV.

2. izkaz.

Katarina Šmeler	\$5.—
Joe Nick	5.—
Peter Mavrin (fant)	6.—
Frank Stariha (fant)	6.—
Mrs. Maisel	
John Trušnovce	
Josef Fink (Bremen)	
Matiia Cvétkovič	
John Sivavec	
L. Kump	5.—
P. Vaidetic	
Mich. Trušlovec	
Mr. Machnik	
Henrik Kotar	
Frank Urnek	
John Fink (Irvin)	
John Žurga	
Jakob Stabič	3.—
Ludvik Oswald	
John Lavrič	
Agnes Piškur	6.—
I. Svetlin	
Valentin Orehek	5.—
John Broian	
Frank Gašperin	
John Hrvat	
I. Potočnik	
George Stoiee	
Iernej Šavli	
Mich. Majetič	
John Anžlovar	10.—
Anton Podgornik	6.—
Pavel Šterk	
Frank Tončič	5.—
Karol Lustik	10.—
Iohana Starin	6.—
Martin Rauch	5.—
Agnes Belian	5.—
Frank Zaman	5.—
Katarina Kezale	1.—
Mary Kerkovič	6.—
Josef Zidar	6.—
Fr. Mahnič	
Anton Butina	2.—
Zofi Osterman	
Martin Gergovič	
Peter Mihelič	
I. Waletič	
George Waletič	
Josef Ravtar	5.—
John Kljun	5.—
Tomaz Jakovec	
Ios. Hodnik	

Matiia Dalac	5.—
Mrs. Čik	5.—
George Delač	
Marko Delač	
A. Ivančik	
Anton Obranovič	1.—
Harry Krevs	—50
Frank Kuclar	5.—
Frank Kušar	5.—
Peter Ravtar	5.—
George Novosel	5.—
Pavel Kapš	5.—
John Mavrin	
John Kobe	
Matiia Rauch (fant)	1.—
Marko Koče	1.—
Ios. Svarl	
Peter Goldmeyer	
Jakob Marinič	
Peter Bižal	
Joe Kobe	
Kuzma Pangaretič	
Matiia Rauch (Jefferson St.)	5.—
John Murn (fant)	6.—
Lina Kleinschitz	1.—
Mr. Zupančič (Gates Ave.)	5.—
Mači Wernie	3.—
Josef Felician	5.—
Mary Simenc	
Fr. Mrak	
Mrs. Muhvič	5.—

Z. Osterman mora biti Peter Osterman iz zadnjega izkaza.

Ko bi se v imena ali svote urinila kaka pomota, prosim, naj se mi blagovoli naznaniti.

Ako bi kako družino še ne bil obiskal, pa bi želela, da jo obiščem, prosim naj se mi blagovoli naznaniti in dragevolje bodem prišel.

Z menoj je hodil po tem težkem potu Mr. J. Kljun, kateremu se iskreno zahvalim za trud.

Vsi oni, ki so pristopili v cerkveno občino, lahko poravnajo svoje prispevke vsakega četrtega po sv. maši v cerkveni društveni sobi, ali vsako nedeljo po maši v zakristiji.

Vsi oni, ki niso hoteli pristopiti v občino, češ, da jim slovenskega duhovnika ni treba, naj vedo, da jih duhovnik ne bode več nadležoval.

Vsak Greater New Yorški Slovenec ako hoče imeti v potrebi postrežbo slov. duhovnika, mora spadati v kako slovensko cerkveno občino, v katero hoče. Brooklynska cerkvena občina in nikaka konkurenčna župnija New Yorkški. Popolnoma vsejedno je, v katero občino kdo spada, da le v jedno spada.

Ridgewoodski rojaki se morajo sami odločiti, kam bodo spadali.

Sramotno je, ne podpirati nobene cerkvene občine, v sili in potrebi pa zahtevati duhovnikovo postrežbo.

Rojaki podpirajte slovenske svoje trgovce. Priporočamo vam posebno: Štefana Podgornika, izvrstnega in cenenega krojača na 37 Sumner Ave., gročarista Rudolfa Podkrajška na 301 Jefferson Street, društvom za društveno dvorano in zabavo na dvorano rojaka Franke Miheliča na 166 Knickerbocker Ave. Vsi ti trije trgovci so udje naše občine. Ti podpirajo vas, vaša dolžnost je, da vi podpirate nje.

Rev. Kazimir Zakrajšek, O. F. M.